ការប្រាស្រ័យទាក់ទងគ្នាដោយពាក្យសំដី

វិជ្ជមាន	អវិជ្ជមាន
កំរិតល្អ នៃសំលេង	ស្រែក រឺ ខ្សិប
និយាយដោយសំលេងច្បាស់ៗ	និយាយរអ៊ូរៗ
និយាយត្រង់ៗ ហើយមានដកឃ្លាស្រមស្រប	និយាយលឿនពេក រឺ យឺតពេកៗ
បែរមុខរកមនុស្សដែលអ្នកកំពុងនិយាយជាមួយ	មើលក្រោម រឺ មើលទៅឆ្ងាយពីមនុស្សដែលអ្នកកំពុងនិយាយជាមួយ
មិនបិតមាត់	បិតមាត់ដោយប្រើដៃ រឺ មាស់
ធ្មេញស្អាត/ដង្ហើមល្អ	ធ្មេញមានជាប់សំអេក ប្រឡាក់ មានក្លិនមាត់ (សុរា ខ្ទឹម)
ទុកពេលអោយអ្នកដទៃឆ្លើយ	មិនទុកពេលអោយអ្នកដទៃឆ្លើយ
កាត់សំដីអ្នកដទៃនៅពេលសំខាន់ខ្លាំងប៉ុណ្ណោះ	កាត់សំដីអ្នកដទៃញឹកញាប់
មិននិយាយបញ្ចប់ប្រយោគរបស់អ្នកដទៃ	តែងតែនិយាយបញ្ចប់ប្រយោគរបស់អ្នកដទៃ

ការប្រាស្រ័យទាក់ទងគ្នាដោយមិនប្រើពាក្យសំដី

វិជ្ជមាន	អវិជ្ជមាន
និយាយមើលភ្នែកក្នុងលក្ខណៈសមគួរ (ប៉ុន្តែមិនយូរ)	មើលទៅកន្លែងដទៃ ប៉ុន្តែមិនមើលទៅមនុស្សដែលកំពុងនិយាយជាមួយ ជាពិសេសមើលនាឡិកាដៃ រឺ នាឡិកាខាងក្រោយក្បាលរបស់អ្នក
ខ្លួនប្រាណស្ថិតនៅក្នុងឥរិយាបថបន្ធូអារម្មណ៍	ឥរិយាបថរឹងៗដោយបត់ដៃ រឺក៏ឥរិយាបថបន្ធូរអារម្មណ៍ជ្រុលពេក ដែលអាចអោយគេគិតរាក់ទាក់ជ្រុល រឺ គិតដល់ផ្លូវភេទ។ នៅមិនសុខ។
ព្យាយាមដាក់ខ្លួនអ្នកអោយស្មើនឹងកំពស់អ្នកដែលអ្នកនិយាយទៅកាន់	ឈរលើអ្នកដទៃ រឺ អង្គុយក្រោយតុ ហើយអោយអ្នកដទៃឈរ
រក្សាគំលាតសមស្រប រឺ កន្លែងរវាងអ្នក និង មនុស្សដែលអ្នកកំពុងប្រាស្រ័យទាក់ទងជាមួយ	បៀតបៀនកន្លែងឈរអ្នកដទៃ រឺ ឈរឆ្ងាយពេក
ទឹកមុខគួរអោយចាប់អារម្មណ៍	ទឹកមុខគួរអោយធុញហើយស្ងាប់។ ហើយបើបានស្ងាប់ បិតមាត់ ហើយសុំទោស
ញញឹមម្តងម្កាល់	មិនដែលញញឹម
ងូកក្បាលម្តងម្កាល់ហើយក្បាលងាកទៅម្ខាងតិចៗ	ក្បាល់ត្រង់រឹង មិនងូកក្បាល
មិនញ៉ាំ រឺ មិនទំពារស្ករកៅស៊ូ	ញ៉ាំ រឺ ទំពារស្ករកៅស៊ូ
យកចិត្តទុកដាក់ស្តាប់អ្នកដទៃទាំងស្រុង	សន្ទនាជាមួយអ្នកដទៃ។ នាំអោយមានការកាត់សំដី។

ការដោះស្រាយភាពតឹងតែងក្នុងបរិយាកាសធ្វើធ្មេញ

ជារឿយៗមានជំហានមួយចំនួនដែលអាចចាត់វិធានការជួយអ្នកជំងឺដែលមានកង្វល់ច្រើននៅពេលពួកគេទៅគ្លីនិច ធ្មេញ។
ចូរកាត់បន្ថយពេលរង់ចាំសំរាប់អ្នកជំងឺប្រភេទនេះ ហើយព្យាយាមបង្កើតបរិយាកាសរាក់ទាក់ និង សប្បាយរីករាយ។
ចូរមានការបង្វែរអារម្មណ៍ដ៏គួរអោយទាក់ទាញមួយ ដូចជាមានទស្សនាវដ្តីទាន់សម័យ ក្នុងស្ថានភាពល្អ។ រក្សាពេលណាត់ជួប
ប្រសិនបើអាចទៅរួច ហើយបើមានការលើកពេល សូមពន្យល់ដល់អ្នកជំងឺ។ នែនាំខ្លួនអ្នកទៅដល់អ្នកជំងឺ
ប្រសិនបើវាជាលើកដំបូងដែលអ្នកបានជួយ ហើយហៅឈ្មោះអ្នកជំងឺអោយបានច្រើនជាងមួយដង អំឡុងពេលព្យាបាល
(ត្រូវដឹងថាគេចង់អោយអ្នកហៅគេយ៉ាងម្តេច)។ សួរអ្នកជំងឺអំពី ខ្លួនរបស់គេ (ឧទាហរណ៍ តើគេកំពុងធ្វើអ្វី អំពីកូនៗ
អំពីពេលវិស្សមកាល -ល-) ហើយព្យាយាមចៀសវាង និយាយអំពីខ្លួនរបស់អ្នកច្រើនពេក
រឺក៏និយាយទៅអ្នករួមការងារអំពីបញ្ហាផ្ទាល់ខ្លួន រឺបញ្ហាសង្គម ខណៈពេលដែល ព្រងើយកន្តើយនឹងអ្នកជំងឺ។
ចូរបង្ហាញអ្នកជំងឺថាអ្នកកំពុងស្តាប់ រឺយល់អំពីការប្រាស្រ័យទាក់ទងដោយការប្រាស័យទាក់ទងដោយពាក្យសំដី និង មិនដោយសារពាក្យ
សំដីជាលក្ខណៈវិជ្ជមាន។

ចូរអោយពេលវាលាគ្រប់គ្រាន់ដល់អ្នកជំងឺសំរាប់ឡើងលើកៅអីដោយស្រួល មុននឹងផ្អែកខ្នង មុននឹងពាក់អាវគ្រប់ការពារ
មុននឹងពាក់វែនតា និង មុននឹងបើកភ្លើង ។

ធានារ៉ាប់រងអ្នកជំងឺដោយស្មោះត្រង់ ប្រើការទាក់ទាញសមស្រប ហើយមិនប្រឌិតចំលើយ។ ប្រសិនបើមិនដឹងពីវិធី
ឆ្លើយសំនួររបស់អ្នកជំងឺ ត្រូវសួរនរណាម្នាក់ដែលដឹងចំលើយ។ សូមអោយអ្នកជំងឺដឹងពីប្រព័ន្ធដំនើរការក្នុងពេលវះកាត់ និង ក្នុងគ្លីនិច
(ការណាត់ជួប ការបង់ថវិកា ម៉ោងធ្វើការ សេវាកម្មសង្រ្គោះបន្ទាន់ -ល-) ។
សំខាន់ជាងនេះបំផុតនោះ គឺទោះជាអ្នករវល់ខ្លាំង រឺ មានអារម្មណ៍មិនល្អ មិនត្រូវបញ្ចេញវាលើអ្នកជំងឺ រឺលើមិត្តរួមការងារ
នៅពេលមានវត្តមានអ្នកជំងឺ។ ហើយក៏ត្រូវព្យាយាមញញឹម ព្រោះវាអាចអោយអ្នក និង អ្នកជំងឺមានអារម្មណ៍ប្រសើរឡើង។

ភាពពិការភ្នែក

ការប៉ះពាល់ទន់ភ្លន់សមស្រប ហើយ ការប្រើរលកសំលេង គឺមានសារៈសំខាន់ណាស់។
ត្រូវនិយាយទៅកាន់មនុស្សខ្សោយភ្នែក មិនមែនជាមួយអ្នកមកជាមួយអ្នកជំងឺនោះទេ។
សូមកុំចាប់ពួកគេហើយនាំពួកគេទៅធ្វើការព្យាបាលវះកាត់ សូមអោយពួកគេដាក់ដៃរបស់ពួកគេលើដៃរបស់អ្នក។
សូមអោយពួកគេប៉ះ ហើយប្រើរាល់ជំនួយការធ្វើអនាម័យមាត់ដែលបានផ្តល់អោយ។
កុំស្រែកដាក់ពួកគេ។
ជាញឹកញាប់ត្រូវប្រាប់ពួកគេមុននូវអ្វីដែលនឹងធ្វើដល់គេ។
កុំទៅឈរភ្លាមៗក្រោយអ្នកជំងឺ។

ភាពពិការការស្តាប់

ជាញឹកញាប់ត្រូវសំលឹងទៅអ្នកនោះ។

ត្រូវនិយាយយឺតៗ ត្រូវប្រើពាក្យដោយប្រុងប្រយ័ត្ន ហើយមិនត្រូវរអ៊ូរទេ។

មិនចាំបាច់អីត្រូវស្រែក។

អោយប៊ិច និង ក្រដាស ប្រសិនបើចាំបាច់។

ចៀសវាងសំលេងពីខាងក្រោយដែលលឺរំខានខ្លាំងពេក នៅពេលនិយាយ ព្រោះវាអោយប៉ះពាល់ដល់ប្រដាប់ជំនួយការស្ដាប់របស់គេ។

ត្រូវប៉ះថ្នមៗលើស្មា នៅពេលអ្នកចង់ទាក់ទាញការយកចិត្តទុកដាក់របស់អ្នកជំងឺប្រភេទនេះ នៅពេលដែលពួកគេងាកចេញឆ្ងាយពីអ្នក។

កុំទៅភ្លាមៗនៅក្រោមពួកគេ។

អ្នកជំងឺអាចមានត្រចៀកខាងណា អាចលឺល្អជាងម្ខាងទៀត ត្រូវចងចាំចំនុចនេះ ប្រសិនបើអ្នកជំងឺបានប្រាប់អ្នក។

នៅពេលជួបមនុស្សពិការភ្នែក

សូមជួយនៅពេលណាសមស្របបានហើយ។ មុននឹងធ្វើអ្វីមួយ សូមរង់ចាំជួយគេរហូតដល់ពួកគេយល់ព្រមអោយជួយ។

ត្រូវស្ដាប់នូវអ្វីដែលគេនិយាយ។

សូមប្រើតែនាមខ្លួនរបស់ជនពិការនោះបានហើយ ប្រសិនបើអ្នកក៏កំពុងហៅឈ្មោះរបស់អ្នកណាផ្សេងទៀត។

ត្រូវប្រព្រឹត្តិទៅលើជនពិការដោយក្ដីគោរព ដូចការដែលអ្នកធ្វើជាមួយអ្នកផ្សេងទៀតដែរ សូមកុំជួយនរណាម្នាក់ អោយក្រោកឈរ រឺ អង្គុយ ដោយមិនបានប្រាប់ រឺ ស្ដាប់ការឆ្លើយតបរបស់គេជាមុន។

នៅពេលជួបមនុស្សដែលខ្សោយការមើល

សូមនែនាំខ្លួនរបស់អ្នកនិងអ្នកដទៃអោយបានច្បាស់លាស់ ហើយត្រូវនិយាយប្រាប់ពីទីតាំងរបស់មនុស្សនៅក្នុងបន្ទប់។

ឆ្កែមគ្គុទេសគឺជាឆ្កែសំរាប់ធ្វើការងារ ហើយមិនត្រូវធ្វើដាក់វាដូចជាសត្វចិញ្ចឹមទេ។

ប្រសិនបើ អ្នកជំងឺមើលទៅដូចជាត្រូវការជំនួយ ត្រូវសួរថា តើខ្ញុំអាចជួយអ្នកបានទេ? អ្នកគួរជួយគេបានហើយ ចៀសវាងបញ្ជាគេ។

នៅពេលអ្នកចង់ចាប់ដៃ ត្រូវនិយាយថា តើយើងអាចចាប់ដៃបានទេ?

នៅពេលអ្នកអោយគេអង្គុយចុះ ត្រូវដឹកដៃអ្នកនោះទៅប៉ះដៃកៅអី រឺ កន្លែងផ្អែកនៃកៅអី ហើយនិយាយពីអ្វី ដែលអ្នកនឹងធ្វើ។

ប្រាប់គេនៅពេលអ្នកដើរចេញទៅឆ្ងាយ ដូច្នោះពួកគេមិនត្រូវគេទុកចោលអោយនិយាយម្នាក់ឯង នៅក្នុងបន្ទប់។

នៅពេលជួបមនុស្សថ្លង់

មានកំរិត និង ប្រភេទថ្លង់ជាច្រើនប្រភេទ ហើយមានវិធីខុសគ្នាមួយចំនួនសំរាប់មនុស្សថ្លង់ រឺមនុស្សដែលពិបាកស្ដាប់ ក្នុងការប្រាស្រ័យទាក់ទងគ្នា។

ចូរសួរមនុស្សប្រភេទនោះអោយប្រាប់អ្នកពីរបៀបដែលគេចង់ធ្វើការទំនាក់ទំនងគ្នា និង ដើម្បីជួយអ្នកអោយរកអ្នកបកប្រែ រឺរកជំនួយទុកជាមុន។

ប្រសិនបើ មានអ្នកបកប្រែភាសាកាយវិការ សូមនិយាយទៅកាន់បុគ្គលនោះ មិនមែននិយាយទៅកាន់អ្នកបកប្រែទេ។

សូមមើលទៅដោយផ្ទាល់ទៅអ្នកដែលអ្នកកំពុងនិយាយទៅជាមួយ ឈប់និយាយប្រសិនបើអ្នកត្រូវងាកមុខចេញ។

ត្រូវនិយាយអោយបានច្បាស់ៗដោយចង្វាក់សំលេងធម្មតា ហើយសុំអោយយឺតៗបន្តិច។

មិនត្រូវប្រើកាយវិការបំភ្លៃការពិតឡើយ។

ចូរអោយច្បាស់ថាអ្នកជំងឺអាចមើលឃើញអ្នកក្នុងគំហើញដ៏ល្អមួយ។

នៅពេលជួបមនុស្សពិការភ្នែក និងថ្លង់

ថ្លង់ និង ខ្វាក់ គឺជាបន្សំរវាង ការខ្សោយការស្តាប់ និង ការខ្សោយការមើលឃើញ ប៉ុន្តែមនុស្សថ្លង់ខ្វាក់ តាមពិតទៅមិនមែនថ្លង់ រឺខ្វាក់ទាំងស្រុងទេ មនុស្សថ្លង់ខ្វាក់ភាគច្រើន ប្រាកដជាមាននៅសល់ការលឺខ្លះៗ រឺក៏សល់ការឃើញខ្លះ រឺ ក៏នៅសល់ទាំងពីរ ។ ដូច្នោះ ជំនួយទានដែលបានផ្តល់ក្នុងផ្នែក មនុស្សដែលខ្សោយការលឺ រឺ ឃើញ អាចយកមកប្រើបាន ។ លើសពីនេះទៅទៀតៈ

អោយអ្នកនោះដឹងថាអ្នកនៅទីនោះៈ ចូលទៅជិតពីខាងមុខ ហើយប៉ះដៃ រឺ ស្មាថ្នមៗ ដើម្បីទាក់ទាញអារម្មណ៍របស់ពួកគេ ។

មនុស្សថ្លង់ខ្វាក់ភាគច្រើន ត្រូវការអោយគេនាំផ្លូវ ។ មនុស្សផ្សេងៗគ្នាចូលចិត្តអោយគេនាំផ្លូវតាមរបៀបផ្សេងៗគ្នាដែរ

មនុស្សថ្លង់ខ្វាក់មួយចំនួន ធ្លាប់ទទួលរងអារម្មណ៍ស្មាក់ស្មើរ ។ កុំចាប់ រឺ រុញច្រានមនុស្សប្រភេទនេះ

សូមអោយគេដឹងថាយើងអមដំណើរគេដោយអោយពួកគេដាក់ដៃរបស់ពួកគេ លើកែងដៃរបស់យើង ។

វិធីប្រាស្រ័យទាក់ទង ដែលប្រើដោយមនុស្សថ្លង់ខ្វាក់ អាចរួមមានៈ ការអានបបូរមាត់ (lip reading) ការសរសេរកំណត់ត្រា ភាសាកាយវិការ ដែលអ្នកបកប្រែមានជំនាញពិសេសអាចប្រែសំរួល សំរាប់មនុស្សប្រភេទនេះបាន ។ Block alphabet គឺជាកន្លែងដែលអ្នកប្រើចង្អុលដៃសរសេរពាក្យលើបាតដៃរបស់មនុស្សថ្លង់ខ្វាក់នោះ ។ សរសេរលើបាតដៃទាំងមូល ហើយសរសេរអក្សរអោយច្បាស់លាស់ ។

នៅពេលជួបមនុស្សដែលប្រើរទេះរុញ រឺ ឈើច្រត់

ប្រសិនបើអ្នកនិយាយទៅកាន់នរណាម្នាក់នៅលើកៅអីរុញ លើសពីមួយសំបក់ ត្រូវសំរួលជំហររបស់អ្នក ដូច្នេះ អ្នកស្ថិតនៅកំពស់ស្មើរគ្នា រឺក៏យ៉ាងហោចណាស់ត្រូវសួរអ្នកនោះថាតើគេចង់អោយយើងអង្គុយចុះរឺទេ ។

ប្រសិនបើតុខ្ពស់ រឺកន្លែងទទួលភ្ញៀវខ្ពស់ សូមកុំរិលទៅទល់មុខគ្នា ។

មិនត្រូវយកឈើច្រត់នរណាម្នាក់ទុកដាក់ នៅពេលគេអង្គុយឡើយ ។

ប្រសិនបើអ្នកដឹងថាវាមិនងាយស្រួលក្នុងការផ្លាស់ប្តូរទីតាំងជុំវិញអាគាររបស់អ្នកដោយប្រើកៅអីរុញទេនោះ ត្រូវជួយពួកគេ ទ្វារធ្ងន់ៗរឺ ព្រំក្រាស់ៗ គឺជាគ្រោះថ្នាក់មួយចំនួនដែលត្រូវអង្កេតមើល ។

សូមកុំស្មានថាជំរាលផ្លូវអាចជួយអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង ជំរាលអស់នោះអាចចោតខ្លាំងរឺចុះទាបខ្លាំង រឺក៏រអិល ។

នៅពេលជួបមនុស្សមានការលំបាកក្នុងការនិយាយស្តី

ចូរផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់លើមនុស្សដែលពិបាកនិយាយស្តី ចូរមានការអត់ធ្មត់ និង លើកទឹកចិត្តមិនអោយ ព្យាយាមបញ្ចប់ប្រយោគរបស់ពួកគេឡើយ ។

ពាក្យសំដីយឺតៗ រឺខ្សោយ មិនទាក់ទងនឹងភាពវៃឆ្លាត់របស់នរណាម្នាក់ឡើយ ។

ប្រសិនបើអ្នកត្រូវការពត៌មាន ត្រូវចេះសួរដើម្បីអាចដោះស្រាយជាមួយគោលបំណងបុគ្គលម្នាក់ៗបាន ។

សូមកុំធ្វើពុតជាយល់ ប្រសិនបើអ្នកមិនយល់ទេនោះ ។

អ្នកជំងឺដែលមានទ្រង់ទ្រាយមុខខុសប្រក្រតី

ប្រសិនបើអ្នកភ្ញាក់ផ្អើលដោយសាររូបរាង រឺមានអារម្មណ៍មិនស្រួល ព្យាយាមមិនបង្ហាញអាការៈទាំងអស់នោះ ។

និយាយដោយសំលឹងភ្នែកគ្នា ដូចកាលដែលអ្នកនៅជាមួយអ្នកដទៃ តែមិនត្រូវសំឡក់ទេ ។

ចូរត្រង់ត្រាប់ស្តាប់ដោយយកចិត្តទុកដាក់ ហើយកុំអោយរូបរាងខាងក្រៅរបស់អ្នកនោះ រំខានអ្នកបាន ។

សូមកុំសួរថា មានអ្វីកើតឡើងចំពោះអ្នក? ត្រូវចេះគ្រប់គ្រង ការចង់ដឹងចង់លឺរបស់អ្នក ។